

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Muszyńska-Krasnowolska Maria

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2015 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Muszyńska-Krasnowolska Maria	
6. LICZBA STRON/KART: 22		7. LICZBA SKANÓW: 22
8. DATA WYKONANIA: 2015	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

(historii)

Jest to praca z zakresu architektury XVIII w. w Polsce, a pierwsza monografia kościoła i kolegium jezuickiego w Krzemieńcu, t.j. późniejszego Liceum Wołyńskiego. Celem pracy jest rekonstrukcja architektury dawnego Kolegium, zniekształconej przez późniejsze przeróbki i nawarstwienia, dalej wyśledzenie dziejów owej budowy i wyznaczenie jej miejsca w polskiej architekturze.

Autorka opiera swe wywody na zbadaniu dostępnych źródeł archiwalnych, i trzeba przyznać, że dokonała w tym kierunku gruntownych i starannych poszukiwań. Zużytkowuje zarazem wszelkie wzmianki w literaturze, mającej jakikolwiek związek z przedmiotem. Przy analizie architektury posługuje się zdjęciami pomiarowo-architektonicznymi, wykonanymi obecnie, gdyż wszelkie dawniejsze plany przepadły, względnie pozostają w ukryciu.

Rozdział pierwszy przynosi barwnie i jasno nakreślone dzieje budowy. Autorka charakteryzuje dobitnie fundatorów, t.j. dwóch książąt Wiśniowieckich i ustala, że kościół stawiano w latach 1731-1743, poczem przystąpiono do budynków Kolegium, co trwało do r. 1753.

W rozdziale II, autorka analizuje plan całości, podkreślając regularność założenia i jego wybitną osiowość, z kościołem, jako centrum, które tworzy linię podziału między symetrycznie po jego obu stronach zgrupowanymi i ukształtowanymi gmachami klasztorными. Założenie to uległo w ciągu budowy pewnej ewolucji, w kierunku nadania fasadzie frontowej, bardziej możnego, pałacowo-reprezentacyjnego charakteru.

Szukając genezy planu, autorka wykazuje dostateczną znajomość literatury naukowej o architekturze baroku i wysuwa wreszcie hipotezę, że bezpośrednią pobudką dla nakreślenia planu Kolegium Krzemienieckiego mógł być klasztor franciszkański w Międzyrzeczu Ostrojskim.

Rekonstrukcja architektury budynków klasztorных, jaką autorka ~~wstępnie~~ następnie przeprowadza, jest wcale przekonująca, charakteryzystyka dekoracji i uposażenia wnętrza nakreślona na podstawie zachowanych resztek, oraz dawnych opisów, zupełnie trafna, a wreszcie wynik, że budynki klasztorne i szkolne nie odznaczały się szczególniejszą świetnością, za wyjątkiem kilku wnętrz bardziej reprezentacyjnych, najzupełniej słuszny.

Poważniejsze zadania architektoniczne stanowił kościół, pomyślany jako trójnawowa bazylika z transeptem i kopułą na skrzyżowaniu, oraz dwiema

wieżami, obramiającymi fasadę. Omawiając architekturę kościoła autorka daje dowód odczuwania i rozumienia artystycznych zagadnień. Dostrzega trafnie pewne niekonsekwencje i niejednolitość w ukształtowaniu wnętrza. Gdy w nawach bocznych osiągnięto w dużym stopniu plastyczność i ruchliwość, znamienne dla późnego baroku, nawa główna jest dosyć oszta*li* i szablona. Na zewnątrz cały wysiłek architekta skupił się na fasadzie, przy której zastosował linię krzywą celem zyskania ruchliwości i malowniczości. Efekt byłby silniejszy, gdyby w przyległych skrzydłach zostały zrealizowane podobne artystyczne tendencje. Mimo pewnych dysonansów w ukształtowaniu, elewacja frontowa posiada wybitny charakter rozległej, widowiskowo-reprezentacyjnej, barokowej kulisy. Współdziała z nią ukształtowanie i dekoracja tarasu, rozciągającego się przed ~~całym~~ frontem. Autorka trafnie analizuje ów efekt i rozpatruje wnikliwie urbanistyczne walory całości w związku z topografią. Zdaje sobie przy tym sprawę, że kościół i kolegium są dziełem dość drugorzędnym i prowincjonalnym, jakkolwiek w architekturze Wołynia zajmują poważne miejsce.

W końcowych rozdziałach usiłuje autorka uwypuklić sylwetkę twórcy, t.j. O. Jezuitę Pawła Giżyckiego, który w pierwszej połowie XVIII w. dość znaczną cieszył się sławą jako architekt i dekorator, lecz miał wykształcenie tylko domowe, gdyż za granicę nie wyjeżdżał. Wreszcie przedstawione są dalsze losy i przeobrażenia jezuickich gmachów, od kasaty zakonu i pierwszego rozbioru, do czasów najnowszych.

Praca odznacza się przejrzystością układu i jasnością przeprowadzenia myśli przewodniej. Autorka przeprowadziła studia gruntowne i wyczerpujące, wykazując przy tym dostateczną znajomość tak dziejów architektury barokowej, jak i jej najistotniejszych problemów. Autorka posiada temperament badawczy i duży zapał, złączony z krytycyzmem i zdolnością do trafnego ujmowania zjawisk. O pracy można powiedzieć, że jest pionierską w zakresie badań nad architekturą Wołynia, i że przynosi wiele szczegółów nowych, a interesujących.

Wobec dużych zalet wybaczyć można pewne wady i niedociągnięcia. Należy do nich przede wszystkim, częsta u młodych badaczy skłonność do dośzukiwania się analogii i wpływów dość wątpliwych, jak np. hipoteza o rzekomym związku architektury Krzemieńca z architekturą barokową w odległym Piemencie.

W niektórych opisach i wywodach nie doprowadziła autorka do zupełnej wyrazistości, nie zdając sobie sprawy, że to co dla niej jasne na pod-

stawie autopsji nie zawsze będzie takim dla czytelnika. Na dostarczo-
nym rękopisie pracy nie została przeprowadzona dość staranna korekta,
również forma podania zostawia nieco do życzenia. Materiały fotograf-
iczne mogłyby być lepsze, a zdjęcia pomiarowo-architektoniczne, za
które autorka zresztą nie odpowiada, nie zostały wykonane dość wzoro-
wo dla celu naukowych badań. Lecz zważywszy związane z tym wszystkim
trudności finansowe, można usterki usprawiedliwić.

Autorka daje gwarancję że w dalszych pracach pójdzie naprzód i sta-
nie się pożyteczną siłą w dziedzinie historii sztuki. Uznając jej ro-
prawę za dobrą stawiam wniosek o dopuszczenie jej do rygorozów na s-
topień doktora.

Kraków 18 grudnia 1938

Jacek Sydyński

KOLEGIUM POJEZUICKIE W KRZEMIĘNCU.

Praca stanowi pierwszą próbę monograficznego ujęcia i przedstawienia architektury kościoła i kolegium jezuickiego w Krzemieńcu, jej powstania i dziejów od początków do dnia dzisiejszego.

Całość opracowana jest na szerokim tle. Wykorzystane zostały wszystkie dostępne źródła archiwalne i historyczne, teksty i wzmianki, cała literatura dotycząca zabytku jak i rysunki oraz zdjęcia pomiarowe. Ponadto podaje autorka w rozdziale wstępnym także charakterystykę fundatorów a w jej oświetleniu obraz warunków kulturalno-społecznych, panujących na Wołyniu w XVIII w. Poprawna i przekonywająca jest analiza samego zabytku, i to zarówno kościoła jak i kolegium oraz rekonstrukcja wyglądu pierwotnego i późniejszych przeróbek i faz. Spostrzeżenia i uwagi na temat charakteru budowli i jej znamion stylistycznych są słuszne i wykazują duże zrozumienie walorów artystycznych architektury. Jako niemalą ^{pewnych -} zaletę należy podkreślić fakt, że autorka, pomimo /zrozumiałych w młodych pracach - przesad, nie dała się porwać entuzjazmowi i zachowała w odniesieniu do istotnych walorów zabytku rozumny krytycyzm, co pozwoliło jej widzieć i prawidłowo ocenić jego charakter prowincjonalny. To samo odnosi się również do charakterystyki architekta, O. Pawła Giżyckiego, typowego przedstawiciela budowniczego zakonnego i samouka, oraz jego umiejscowienia w dziejach architektury XVIII w. na Kresach.

Znajomość fachowej literatury z zakresu baroku jest zupełnie zadowalająca, dobra jest również orientacja w zagadnieniach epoki i stylu. Miejscami brak wprawdzie dostatecznego umiaru w wyciąganiu wniosków. Nie jest to jednak tyle osobistą wadą autorki, ile raczej wynikiem warunków, wśród jakich zmuszona jest nieraz pracować nasza młodzież naukowa; zbyt mało ma ona sposobności zaznajamiać się na miejscu z wybitnymi zabytkami sztuki za granicą, wobec czego wnioski bywają czasami zbyt pochopne i znać im, że są one robione przy biurku. W takiej chyba atmosferze szukała autorka związków między zabytkiem krzemienieckim a Piemontem. Na jej usprawiedliwienie można by jednak ^{przypisać} to, co sama mówi o roli ówczesnych fundatorów przy układaniu planów architektonicznych; dyletantyzm wielkopański bywał nieraz bardzo sarmacki, nie jest więc wykluczone, że mógł się on przyczynić ^{powstania} do /niezrozumiałych poza tym kombinacyj.

Zdjęcia fotograficzne pozostawiają dużo do życzenia, tak samo i korekta.

W całości można powiedzieć, że autorka wykazała zupełną samodzielność w opracowaniu tematu, że dobrze opanowała metodę naukową oraz że doszła w swej pracy do poważnych wyników, oświetlających rolę historyczną baroku, zwłaszcza jezuickiego, na Wołyniu. Uznaję pracę za całkiem dobrą i stawiam wniosek o dopuszczenie autorki do rygorozów doktorskich.

Kraków, dn. 10 lutego 1939 r.

Wojciech Mole

KOLEJNOŚĆ POLSKICH W PRZEMISŁACH

Praca badawcza pierwsza polega na ustaleniu kolejności i datowania archiwalnych dokumentów i kolejnych pojawień się w literaturze i sztuce

tematów i problemów. Jest to praca niełatwa, gdyż wymaga ona do-
stępu do źródeł archiwalnych i literatury, a także i wyobraźni, która literaturę do-
tykającą tematu jak i tematykę archiwalną. Temat ten jest w literaturze

tematem, który jest tematem samych dzieł, a nie tematem, który jest tematem
tematów i problemów. Jest to praca niełatwa, gdyż wymaga ona do-
stępu do źródeł archiwalnych i literatury, a także i wyobraźni, która literaturę do-
tykającą tematu jak i tematykę archiwalną.

Praca badawcza druga polega na ustaleniu kolejności i datowania archiwalnych dokumentów i kolejnych pojawień się w literaturze i sztuce

tematów i problemów. Jest to praca niełatwa, gdyż wymaga ona do-
stępu do źródeł archiwalnych i literatury, a także i wyobraźni, która literaturę do-
tykającą tematu jak i tematykę archiwalną.

Praca badawcza trzecia polega na ustaleniu kolejności i datowania archiwalnych dokumentów i kolejnych pojawień się w literaturze i sztuce

tematów i problemów. Jest to praca niełatwa, gdyż wymaga ona do-
stępu do źródeł archiwalnych i literatury, a także i wyobraźni, która literaturę do-
tykającą tematu jak i tematykę archiwalną.

Praca badawcza czwarta polega na ustaleniu kolejności i datowania archiwalnych dokumentów i kolejnych pojawień się w literaturze i sztuce

L. 108/III 39

7

Poswiadczam, że praca p. mgr. Muszyńskiej - Kra-
nowolskiej Marii pt. Kolegium pojezuickie
w Kozemieniu wykonana została w Zakładzie
Historii Sztuki u. J. pod moim Pierwszym

Tadeusz Bystrzycki
prof. u. J.

Do

Rady Wydziału Filozoficznego U.J.

w Krakowie

Proszę uprzejmie o dopuszczenie mnie do egzaminu doktorskiego w zakresie historii sztuki, jako przedmiotu głównego i archeologii klasycznej, jako przedmiotu pobocznego - na podstawie pracy p.t. "Kolegium pojernickie w Knechtowie".

Do pośłania załącza:

1. metrykę chrztu
2. dyplom magisterski
3. rozprawę doktorską w 3ch egzemplarzach
4. zaświadczenie prof. dr. J. Łyckowskiego
5. Curriculum vitae
6. oświadczenie o braku inwalidzkości pracy
7. Kwit kwestury U.J.

Kraków dnia 13. III - 1939 r.

Marie Musyńska-Krasnowolska

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY U.J.

wpłynęło dn. 13. III 1939 r.

L. 480/39

Medyke i dyplom
magisterski sygnowany
prof. Krasnowolską

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

1891

Prace, data 30 marca 1933 r.

Wspomnienie Prof. Dr. J. S. S. S.

Dr. J. S. S. S.

" V. K. S. S.

Prace, data 30 marca 1933 r.
Wspomnienie Prof. Dr. J. S. S. S.
Dr. J. S. S. S.
" V. K. S. S.

Prace, data 30 marca 1933 r.
Wspomnienie Prof. Dr. J. S. S. S.
Dr. J. S. S. S.
" V. K. S. S.

L: 480/39

Kraków, dnia 20 marca 1939 r.

JW Panowie Profesonowie:

Dr T. Szydłowski

" V. Molé

przesyłam podanie wraz z pracą
p. mgr. Marii z Muszyńskich Krasno-
wolskiej z prośbą o wydanie opinii
na piśmie czy na podstawie załącz-
nej pracy można kandydata dopuścić
do rygorozum.

(Co Dziekan Wydziału Filozoficznego:

J. J. J. J. J.

K. J. J. J. J.
Wydział Filozoficzny
+
Zadaniem oceny pracy
możę i prof. Molé, go
i J. J. J. J. J.
o dopuszczeniu kandydata
do rygorozum
25/3 39 T. Szydłowski

Curriculum vitae

Urodziłam się dn. 2 października 1906 r. w Krakowie. Szkołę powszechną i gimnazjum skończyłam w latach 1914-1925 (u s.s. Urusla-
nek w Krakowie). W roku szkoln. 1925/26 wstę-
piłam na Uniwersytet Jagielloński. Do dwóch
lat studiów w zakresie filozofii i historii, fi-
zyki i chemii - zapisałam się w 1927/28 na his-
torię sztuki. W czerwcu 1932 r. złożyłam egzamin
magisterski u pp. profesorów dr. J. Gagariewskiego
i dr. T. Łucetowskiego na podstawie pracy p.t.
"Rachunek w Polsce".

W r. 1933 wyjechałam za mąż do Karimiera
Krasnowolskiego (obecnie nauczyciel przyrody
w liceum Kiełmińskim).

W 1934 r. prowadziłam bezpłatnie wykopa-
winy kościoła ś. Katarzyny w Krakowie (finanso-
wane przez Odebiat Sztuki Woj. Krak.) o związku
z zamierzoną monografią tego kościoła, której
na razie nie doprowadziłam do końca ze wzglę-
dów finansowych związanych z koniecznym
jej ukończeniem wyjazdów za granicę.
Wyniki dotychczasowych badań opublikowałam
drukami w "Biuletynie Historii Sztuki. Kultu-
rny" W-oc 1936 nr. 3.

To uiealerinyj oale mami pnerwie
 w pracy naukowej, korydajse z polytu na Wolz-
 umi opreowatam kolegium oo. jenuitor w kne-
 micum, jeko rozprawy elo ktorokg przyje
 pner pp. profesorow elr. T. Byelbowickiego i elr. O.
 Molego, a ktorog elukuje obecni Rosniik
 Wotyniski -

Krakow elu. 13. III. 1939 r.

~ Maria Murynska-Krasnowolska

Os'viadchenie

Os'viadcham, i praz p.t. "Kolegium poje-
uiskie w Kremeniciu" vykonadam samostatnie.

Vrakor slu. 13. III - 1939 r.

Marie Shuryiska-Krasnovolska

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE

Kraków, dnia 14 czerwca 1939 r.

Z a p r o s z e n i e

na rygorozum z historii sztuki i archeologii klasycznej z p.
mgr. Marią Muszyńską-Krasnowolską które odbędzie się
w piątek dnia 16 czerwca 1939 r. o godz. 10¹⁷-ej rano w Dziekanacie
Wydziału Filozoficznego U.J.

Dziekan Wydziału Filozoficznego:

JW Panowie Profesorowie:

Dr T. Szydlowski

" V. Molé

" S. Gąsiorowski

Władysław Konopczyński.

h. est. profesor Szydlowski wyjechał z Krakowa 15.6.39

V. Molé

K. Gąsiorowski

18

L: 1251/39

RYG O R O Z U M

Rok 1939

magistra filozofii Marii z Muszyńskich K R A S N O W O L S K I E J
odbyte dnia 16 czerwca r.1939

P R O T O K Ó Ł

z rygorozum odbytego w dniu 16 czerwca 1939 r. o godz. 9-ej

przez magistra Marie z Muszyńskich K r a s n o w o l s k a

Skład Komisji egzaminacyjnej:

Przewodniczący: Dziekan Prof.dr Wł.Konopczyński

Egzaminator z przedmiotu gł. /I ref./ Prof.dr T.Szydłowski

Egzaminator z przedmiotu gł./II ref./ Prof.dr V.Molé

Egzaminator z przedmiotu pobocznego Prof.dr S.Gasiorowski

~~Sekretarz Komisji: Prof.dr~~ XX / wolska

1/ Przewodniczący stwierdza, że kandydat mgr.Maria z Muszyńskich Krasno-
wniósł podanie w dn. 13 marca 1939 r. dołączając załączniki, wyliczone
w art.4 rozp.Min.z dn.7.XII.1924 r.L.11780/IV/ metrykę, curriculum vitae, dyplom
magistra z daty 24 czerwca 1932 r, pracę naukową p.t.: "Kolegium poje-
zułkie w Krzemieńcu" w 3 egz.z dołączonym zaświad-
czeniem profesora; oświadczenie, iż pracę wykonał samodzielnie; wreszcie kwit
Kwestury o uiszczeniu opłaty.

2/ Przewodniczący stwierdza, że praca naukowa napisana jest w języku
~~polskim~~ polskim

3/ Przewodniczący zawiadamia, że Rada Wydziału uchwałą z dn. 20.III.
1939 r. na podstawie pisemnego referatu Komi-
sji powyższą pracę doktorską przyjęła i powierzyła przeprowadzenie rygorozum
Komisji w składzie wyżej podanym.

4/ Przewodniczący zawiadamia, iż kandydat obrał sobie jako przedmiot
główny historię sztuki zaś jako przedmiot
poboczny archeologie oraz, że Rada Wydziału
uchwałą z dn. 20 marca 1939 r. wybór tych przedmiotów zatwierdziła.

5/ Po zaproszeniu i przybyciu kandydata do sali przystąpiła Komisja do
aktu egzaminacyjnego.

Prof. T. Szydłowski zadał kandydatowi następujące pyta-

- nia: 1/ Geneza architektury wschodniej w Krzemieńcu
2/ Architektura i dekoracja epoki wawerskiej
w Polsce

Prof. V. Molé zadał kandydatowi następujące pytania:

- 1) Dwie typy karykatury i kopie z epoki renesansu i baroku.
2) Dwie dekoracje malarstwa i architektury.
3) Tematy i inskrypcje barokowe.

Prof. S. Gasiorowski zadał kandydatowi następujące pytania:

- 1) Architektura rzymska pod wzgl. typów i konstrukcji; 2) Tematy de-
koracyjne w sztuce rzymskiej; 3) Tematy greckie i egipskie; 4) Czynności
egipskie w Grecji.

6/ Po udzieleniu przez kandydata odpowiedzi na powyższe pytania i po
wyjściu kandydata z sali, Komisja uznała wszystkimi głosami rygoro-
zum za złożone z wynikiem z odznaczeniem i uchwaliła dopuścić
kandydata do promocji doktorskiej na podstawie upoważnienia Rady Wydziałowej
i Senatu, z tem, że wręczenie dyplomu może nastąpić dopiero po złożeniu przez
kandydata 100 egz.wydrukowanej pracy.

7/ Powyższy wynik ogłoszono kandydatowi i wyznaczono termin promocji

Na tem protokół zamknięto i podpisano.

Członkowie komisji:

Przewodniczący Komisji:

Tadeusz Szydłowski

Wł.Konopczyński

UNIwersYTET JAGIELLOŃSKI

Rok akademicki 1938/39

KARTA INDYWIDUALNA

DLA OSÓB UBIEGAJĄCYCH SIĘ O DYPLOM LUB NOSTRYFIKACJĘ DYPLOMU ZAGRANICZNEGO

(Wypełnia każdy ubiegający się o dyplom lub nostryfikację dyplomu zagranicznego przy składaniu podania).

Nazwisko i imię		<i>Muszyńska-Krasnowolska Maria</i>	
I. Rodzaj dyplomu:		III. Cechy osobiste ubiegającego się:	
1. Ubiega się o dyplom czy o nostryfikację dyplomu zagranicznego		1. Płeć (męska, żeńska)	
<i>dyplom doktora</i>		<i>żeńską</i>	
2. Ubiega się o dyplom (lub nostryfikację dyplomu zagran.)		2. Data urodzenia	
rodzaj dyplomu (podać bliższe określenie. n. p. lekarz, dr. medyc., magister fil., inżynier-chemik i t. d.)		<i>2. X. 1906</i>	
<i>doktor filozofii</i>		3. Miejsce urodzenia (miejscowość, powiat, województwo)	
na wydziale i sekcji		<i>Kraków</i>	
<i>filozoficznym</i>		4. Narodowość	
z przedmiotu głównego		<i>polska</i>	
<i>historii sztuki</i>		5. Język ojczysty	
II.		<i>polski</i>	
1. Odbił studia wyższe danego kierunku		6. Wyznanie	
I. na wydziale i sekcji		<i>rymsko-katol.</i>	
<i>filozoficznym</i>		7. Stan cywilny	
w szkole (nazwa)		<i>mgświe</i>	
<i>Uniwersytet Jag.</i>		8. Zdolność do służby wojskowej (kategoria)	
w miejscowości			
<i>Kraków</i>		9. Stopień wojskowy	
zagranicą (kraj)		w rezerwie	
		w służbie czynnej	
rok imatrikulacji		10. Główne środki utrzymania (od rodziny, z własnych zarobków czy stypendjum)	
<i>1925/26</i>		<i>od rodziny i własnych zarobków</i>	
2. na wydziale i sekcji		11. Miejsce stałego zamieszkania (dla rodziców lub opiekunów sierót własne)	
w szkole (nazwa)		miejscowość	
		<i>Kraków</i>	
w miejscowości		miasto czy wieś	
zagranicą (kraj)		powiat	
		<i>"</i>	
rok imatrikulacji		województwo	
		<i>"</i>	
3. ostatni (najwyższy) rok studjów (kurs) zaliczył w roku		zagranicą (kraj)	
<i>1929/30</i>			
2. Posiada dyplom		12. Obecny adres ubiegającego się	
rodzaj dyplomu (podać bliższe określenie n. p. lekarz, dr. med., magister fil., inżynier-chemik i t. d.)		<i>Kraków</i>	
<i>magister filozofii</i>		<i>dimenowskię</i>	
uzyskany w roku		<i>z</i>	
<i>1932</i>		13. Przynależność państw.	
czy nostryfikowany (tak lub nie)		<i>polska</i>	
rok nostryfikacji			

III. Cechy osobiste ubiegającego się (dok.)

14. Zawód i stanowisko w zawodzie ojca — żyjącego lub nieżyjącego
(Należy wpisać kreskę pionową w odpowiedniej rubryce. Za podstawę określenia zawodu ojca należy przyjąć zajęcie, będące głównym źródłem jego dochodów)

Rolnictwo	1. Właściciele i dzierżawcy powyżej 50 ha		Służba publiczna	19. Urzędnicy i pracownicy umysłowi administracji państwowej, samorządowej i innych związków prawnopublicznych	
	2. Właściciele i dzierżawcy powyżej 15—50 ha			20. Profesorowie i nauczyciele szkół publicznych, państwowych i samorządowych	
	3. Właściciele i dzierżawcy powyżej 5—15 ha			21. Niżsi funkcjonariusze i pracownicy fizyczni administracji państwowej, samorządowej i innych związków prawnopublicznych	
	4. Właściciele i dzierżawcy do 5 ha			22. Oficerowie wojska, K. O. P., policji, straży granicznej i więziennej	
	5. Pracownicy umysłowi	+		23. Podoficerowie i szeregowcy wojska, K. O. P., policji, straży granicznej i więziennej	
	6. Robotnicy				
Przemysł i górnictwo	7. Przedsiębiorcy więksi (wykupiono świadectwo przemysłowe od I—VII kategorii)		Inne zawody	24. Profesorowie i nauczyciele szkół prywatnych	
	8. Przedsiębiorcy mniejsi, rzemieślnicy samodzielni (nienajemni)			25. Duchowni	
	9. Pracownicy umysłowi			26. Wolne zawody (wolno praktykujący lekarze, adwokaci i t. p.)	
	10. Rzemieślnicy najemni, robotnicy i chłupnicy			27. Emeryci, inwalidzi i rentjerzy	
Handel i ubezpieczenia prywatne	11. Przedsiębiorcy więksi (wykupujący świad. przemysłowe I lub II kategorii)			28. Służba domowa	
	12. Przedsiębiorcy mniejsi, drobni sprzedawcy			29. Inne zawody:	
	13. Pracownicy umysłowi			a) samodzielni (nienajemni):	
	14. Robotnicy i służba			b) " (najemni):	
Komunikacja i transport (przedsiębiorstwa państwowe, samorządowe i prywatne) łącznie z kolejami państw. i samorządowymi oraz pocztą	15. Przedsiębiorcy			1) pracownicy umysłowi	
	16. Samodzielni szoferzy, furmani, przewoźnicy i t. p. (nienajemni)			2) pracownicy fizyczni (wyrobnicy	
	17. Urzędnicy i pracownicy umysłowi				
	18. Niżsi funkcjonariusze, robotnicy i służba				

Czy pracuje w zawodzie, czy jest bezrobotny
(bezrobotnych kwalifikuje się według ostatniego zajęcia)

Kraków, dnia 13 marca 1939

Levie Kusznicko-Krasnowolski
podpis słuchacza

Wypełnia szkoła:

Przyznano dyplom (podać bliższe określenie) dnia 193

WTK onpawid
dziekan